

канадських учених, у плані реформи публічної служби Канади 70% відводиться на поліпшення культури взаємовідносин і морально-психологічного клімату в державних установах. В адміністрації США основним етичним інститутом є комітет з урядової етики. Він виконує декілька основних функцій: забезпечує підтримку високих етичних стандартів у середовищі публічних службовців, запобігання конфліктам інтересів і їх вирішення, підвищення суспільної довіри до виконавчої влади, надання етичної освіти службовцям (за даними Комітету таку освіту щороку здобувають понад 600 тис (або 50%) публічних службовців). У Великобританії публічна служба і сьогодні розглядається як «почесний обов'язок шляхетних людей», як знак довіри до них з боку суспільства. Поведінка «слуг суспільства» регламентується етичним Кодексом публічного службовця, якому немає аналога у світовій практиці, тому що він врегульовує поведінку всіх категорій службовців [2, с. 77].

Для України, яка переживає період серйозних суспільних трансформацій важливо вибудувати публічну службу на засадах справедливості, соціального партнерства, гуманізму, прозорості.

Таким чином, етика, і висока кваліфікація повинні бути покладені в основу професіоналізму сучасного українського публічного службовця, тому центральною ідеєю етизації публічної служби можна вважати актуалізацію її людського потенціалу шляхом забезпечення культурно-гуманістичної основи організації професійної діяльності публічних службовців.

Література

1. Василевська Т. Е. Етика державних службовців і запобігання конфлікту інтересів [Текст] / Т. Е. Василевська ; уклад. О. М. Руденко. – К. : НАДУ, 2013. – 76 с.
2. Рудакевич М. І. Ідейні основи та нормативні стандарти етики публічних службовців країн Європейського союзу / М. І. Рудакевич // Державне управління: теорія та практика. – 2010. – № 1. – С. 73-79.

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

О. Г. Костенко

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

Тенденція до розвитку інформаційних технологій у всьому світі формує середовище, в якому людина та її знання є основою науково-технічного прогресу. Сучасний рівень науки і техніки дає можливість прогнозувати подальший розвиток та вдосконалення системи та структури освіти.

Аналіз комп'ютерних засобів навчання, які використовуються в сучасних інформаційних технологіях у вищих навчальних закладах, свідчить, що вже на цьому етапі багато з них дозволяють враховувати особистісні та соціально-психологічні якості студента, рівень знань, навичок і умінь. Впровадження інформаційних технологій в освіті має як вагомні переваги, так і недоліки. Загальна комп'ютеризація та інформатизація освіти спрямована на вдосконалення методів навчання студентів та заохочена їх до вивчення нового матеріалу у вищому навчальному закладі.

Підбір форм і методів у цьому процесі займає провідне місце і є надзвичайно важливим. Зокрема, в педагогічній практиці відзначається, що однакові форми навчання можуть бути оптимальними для одних і менш сприятливими для розвитку продуктивного мислення інших студентів.

Визначимо, що навчальне середовище – це штучно побудована система, структура і складові якої сприяють досягненню цілей навчально-виховного процесу. Структура цього середовища визначає його внутрішню організацію, взаємозв'язок і взаємозалежність між його елементами. Разом із тим, останні погляди на завдання національної освіти, результати педагогічних досліджень говорять про те, що сучасний навчально-виховний процес повинен передбачити принципові зміни стосунків між його учасниками – студентом і вчителем. Тобто, суттєвих змін набуває діяльність викладача і здобувача вищої освіти, змінюються ролі, які вони виконують у процесі навчання і виховання.

Навички майбутньої професійної діяльності студенти набувають під час імітаційних ігрових вправ на заняттях з іноземної мови, коли умовно враховуються функціональні зв'язки учасників (студентів) між собою. Такі заняття називаються інтерактивними.

Інтерактивні ігрові заняття (interaction – англ. взаємодія, вплив (один на одного) включають: розігрування ролей, ділові ігри, проблемно-орієнтовані ігри, науково-дослідні ділові ігри та рольові ігри.

Розігрування ролей. Це імітаційний ігровий метод активного навчання, який дозволяє відпрацьовувати на заняттях з іноземної мови функціональні обов'язки посадових осіб. Цей метод є дуже ефективним, оскільки він допомагає студентам вирішувати складні завдання навіть на початковому етапі вивчення іноземної мови.

Рольові ігри. Це метод активного навчання, який базується на імітаційних моделях проблемних ситуацій комунікативної діяльності. Рольові ігри потребують менше часу на розробку і впровадження. Цей метод є дуже ефективним для вирішення психолого-методологічних завдань і ситуацій. Головною метою цього методу є розвиток у студентів аналітичних

здібностей, напрацювання умінь приймати рішення в різних психолого-педагогічних і соціально-психологічних ситуаціях.

Отже, застосування інформаційних технологій та інтерактивних методів навчання на заняттях іноземної мови допомагає викликати інтерес до засвоєння матеріалу під час заняття, а також допомагає розкрити творчий потенціал кожного студента, тому процес навчання стає цікавим, а не складним та рутинним.

Література

1. Гін А.О. Прийоми педагогічної техніки. Вільний вибір. Відкритість. Діяльність. Ідеальність. – Луганськ: Навчальна книга, 2004. – 275 с.
2. Корнеева Л.И. Современные интерактивные методы обучения в системе повышения квалификации руководящих кадров в Германии: зарубежный опыт // Университетское управление: практика и анализ. – 2004. – № 4(32). – С. 78-83.
3. Сучасні освітні технології у вищій школі: Матеріали міжнар. наук.-метод. конф. (Київ, 1-2 листопада 2007 року): Тези доповідей: У 2 ч. – Ч. 2 / Відп ред. А.А. Мазаракі. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2007. – 259 с.

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ЗДІБНОСТІ ЛЮДИНИ

Т. В. Крашеніннікова

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

Мову, як знакову систему, що є важливим констатуючим елементом психіки у процесі мовленнєвої діяльності (здатність планувати та регулювати свою поведінку) вивчає така наука, як психолінгвістика. Термін *психолінгвістика*, вперше використав Н. Пронко, у статті «Мова і психолінгвістика» в США (1946 р.). Проте до наукового вжитку цей термін увійшов лише в 1953 році, на міжуніверситетському дослідницькому семінарі, в м. Блумінгтоні, який був організований психологами Дж. Керроллом, Ч. Осгудом та лінгвістом Т. Сібеоком. Одне з найперших визначень дав в 1954 році засновник американської психолінгвістики Дж. Осгуд, згідно з яким психолінгвістика має справу з процесами кодування і декодування мовних сигналів, співвідносячи їх зі станом учасників комунікації. Відповідно, *говоріння* – це кодування смислу значенням слова, а *слухання* – це декодування того смислу, який вкладає розмовник у повідомлення.

Засновник психолінгвістики на пострадянському просторі О. Леонт'єв також дав визначення **психолінгвістики** – це наука, що вивчає процеси мовотворення, а також сприймання і формування мовлення в їх співвідношенні із системою мови. Враховуючи сказане, психолінгвістика має вивчати: *творення мовлення* (говоріння); *сприймання мовлення*; *формування мовлення* (в онтогенезі).